

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. Š.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2024 č. j. MSK 96280/2024, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2024 č. j. MSK 96280/202 (dále „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce
Shodu s prvopisem potvrzuje

a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 5. 2024 č. j. MMFM 99416/2024, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče.

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že správní orgány porušily zákon, když nebraly v potaz žalobcem předložené důkazy. K tvrzení žalobce ohledně toho, že podpis na příkazovém bloku není jeho, žalovaný uvedl, že se jedná o nekonkrétní tvrzení, kdy v průběhu řízení žalobce nedoložil žádné konkrétní důkazy. Žalobce si není vědom, jaké konkrétní důkazy by měl doložit. Prokázat skutečnost, že podpis žalobce na příkazovém bloku je jeho, náleží správním orgánům. Úvaha správního orgánu o tom, že žalobce nedoložil, že přestupek nespáchal, je zcela mimo. Správní orgán měl dále konat, což neudělal.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a uvedl, že o pozbytí řidičského oprávnění správní orgány nerozhodovaly, je to zákonným důsledkem dosažení 12 bodů - § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Pokud žalobce namítá, že správní orgán musí v přestupkové věci dokázat vinu, je to sice pravda, nicméně napadené rozhodnutí nebylo vydáno v řízení o přestupku, nýbrž v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, v němž správní orgán již není ani oprávněn zkoumat otázku viny za přestupek, za který byly žalobci zapsány body. Otázka podpisu na bloku pak není otázkou viny za přestupek. Pokud jde o zpochybňovaný podpis žalobce na příkazovém bloku, konstatoval žalovaný, že blok je správním rozhodnutím, tedy veřejnou listinou. Trvá proto na tom, že údaje na bloku uvedené se považují za pravdivé, není-li prokázán opak. Tento opak je přitom povinen prokázat ten, kdo ho tvrdí, v daném případě žalobce. Žalobce pak své tvrzení, že podpis není jeho, ničím nepodložil – neuvedl, jak je možné, že na bloku jsou zaznamenána čísla jeho osobních dokladů, zda mu např. byly odcizeny a proč to neohlásil policii, neuvedl ani, že by se v době přestupku nenacházel v místě jeho spáchání, resp. kde jinde se nacházel, zkrátka neuvedl žádnou vlastní verzi reality. V podaných námitkách neuvedl žalobce k podpisům na blocích nic, v doplnění námitek pouze to, že podpis na bloku ze dne 31. 5. 2022 není jeho, protože se liší od ostatních podpisů. Správní orgány však tento jeho názor nesdílejí, naopak mají za to, že ostatní podpisy žalobce, které se nacházejí ve spise, jsou z laického pohledu s tímto podpisem v zásadě shodné. Pouhé negativní tvrzení bez není dalšího způsobíle prokázat, že podpis na bloku není podpisem žalobce, navíc za situace, kdy pokuta za přestupek byla na místě zaplacená. V podaném odvolání žalobce žádné další skutkové okolnosti k podpisu netvrdil. Žalobci se tedy nepodařilo zpochybnit svůj podpis na předmětném bloku, který tak je způsobílym podkladem pro záznam bodů.
4. Ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 31. 1. 2025 žalobce pouze znovu zopakoval již uvedené žalobní námitky, zdůraznil, že přestupek nespáchal, blok nepodepsal a přestupek má v registru mylně zapsán.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje

zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.

6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně písemností ze dne 16. 2. 2024 oznámil žalobci, že ke dni 14. 2. 2024 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče celkového počtu 12 bodů, zároveň ho vyzval k odevzdání řidičského průkazu do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení, a upozornil žalobce, že uplynutím této lhůty pozbývá řidičské oprávnění. Dne 26. 2. 2024 podal zmocněnec žalobce námitky do záznamu bodů v evidenci řidiče s tím, že žádá, aby si správní orgán opatřil veškeré originály podkladových rozhodnutí, na jejichž základě došlo k zaznamenání bodů a vyrozumí žalobce o možnosti seznámit se s těmito podklady a vyjádřit se k nim. Správní orgán I. stupně opatřil do spisu kopie příkazových bloků a písemností a dne 8. 3. 2024 vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů. Žalobce se dne 2. 4. 2024 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, byl seznámen se spisovou dokumentací, vyhotovil si kopie pokutových bloků, a žádal o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Dne 10. 4. 2024 obdržel správní orgán I. stupně prostřednictvím zmocněnce žalobce vyjádření k podkladům rozhodnutí. Následně správní orgán I. stupně vydal dne 22. 5. 2024 rozhodnutí, kterým námitky podané žalobcem zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy bodů v registru řidičů potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
7. Podle § 92 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení.
8. Podle § 92 odst. 2 písm. d) zákona o odpovědnosti za přestupky se v příkazovém bloku uvede podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou.
9. Krajský soud nejprve v obecné rovině ve shodě s konstantní a dlouhodobou judikaturou správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu -dále jen „NSS“ ze dne 8. 11. 2018 č. j. 5 As 132/2016-34 nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 28/2018-45) konstatuje, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velmi krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Do značné míry tak splývá

Shodu s prvopisem potvrzuje

řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty za pomoci bloku. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017, se zabýval NSS opakovaně, zejména v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Tato judikatura je nadále použitelná i pro příkazní řízení podle § 90 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky účinného od 1. 7. 2017. Žalobcem vznesené námitky však tomuto testu neodpovídají a žalovaný se s nimi v tomto smyslu jednoznačně vypořádal.

10. Argumentace žalobce je postavena na zpochybnění podpisu na příkazovém bloku, který v žalobě blíže nespecifikuje. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se jedná o příkazový blok č. K 4052809 ze dne 31. 5. 2022, série EK/2021. Soud v souladu s tvrzením žalovaného uvádí, že otázka podpisu na bloku není otázkou viny za přestupek. Jak též žalovaný správně konstatoval, příkazový blok je správním rozhodnutím, a tedy veřejnou listinou, proto se údaje na příkazovém bloku uvedené považují za pravdivé, pokud není prokázán opak, který je přitom povinen prokázat ten, kdo ho tvrdí, v předmětné věci tedy žalobce.
11. Krajský soud ve vztahu k náležitostem příkazového bloku poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011 sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud vyslovil, že: *„Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou sankcí, což stvrzuje svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje. Smyslem části pokutového bloku, v níž je předtištěn údaj „jméno, příjmení, funkce“, je identifikovat osobu, která pokutu udělila. To je z hlediska ochrany práv obviněného významné především potud, že je na základě této informace možno zpětně ověřit, zda se jednalo o sobu k takovému úkonu oprávněnou, či případně řešit stížnosti obviněného vůči postupu policejního orgánu. Pro realizaci takto vymezeného účelu, tzn. pro jednoznačnou identifikaci osoby udělující pokutu, její podpis dostačuje, neboť již tato informace umožňuje v případě potřeby příslušnou osobu ztotožnit. (...) Jakkoliv se citovaný nálezh Ústavního soudu vztahuje k předchozí právní úpravě dané přestupkovým zákonem účinným do 30. 6. 2017, je krajský soud toho názoru, že ob stojí i za účinnosti nové právní úpravy právě proto, že smysl zákonné úpravy zůstává stále stejný. Krajský soud doplňuje, že shodně judikoval také NSS v rozsudku ze dne 27. 11. 2021 č. j. 3 As 311/2019-26.*

Shodu s prvopisem potvrzuje

12. Podpisem příkazového bloku žalobce stvrdil souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v příkazním řízení na místě (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010 č. j. 8 As 68/2010-81) a de facto tak převzal odpovědnost za to, že údaje uvedené na příkazovém bloku souhlasí se zjištěným skutkovým stavem a že tento skutkový stav byl zjištěn úplně (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013-16). Je třeba zdůraznit, že nebylo povinností žalobce příkazový blok na místě podepsat.
13. Není pochyb o tom, že podpis obviněného je klíčovou obsahovou náležitostí příkazového bloku. Právě jeho podpisem se stává příkazový blok pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Jinak řečeno: bez podpisu obviněného zde pravomocné a vykonatelné rozhodnutí není. Takový příkazový blok proto ani nemůže být způsobitelným podkladem pro zápis bodů do registru řidičůve smyslu § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu. Ještě za účinnosti předchozí právní úpravy tzv. blokového řízení v ustanoveních § 84 - § 86 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích dovedl NSS (avšak soud nevidí žádný důvod, proč by dané závěry nebyly obdobně použitelné i v současnosti) ve svém rozsudku ze dne 15. 1. 2009 č. j. 2 As 89/2008-54, že podpis obviněného představuje důkaz souhlasu se splněním podmínek udělení blokové pokuty. Současně judikatura již dovedla, že na formu podpisu obviněného nelze klást přehnané nároky, jmenovitě tento podpis nemusí být čitelný (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 10. 2009 sp. zn. 20 Cdo 1533/2008). Tento závěr je v souladu i s charakterem příkazového bloku. Ten je v zákoně o odpovědnosti za přestupky upraven jako zvláštní druh rozhodnutí v řízení o přestupku. Vyznačuje se neformálností, rychlostí postihu, hospodárností a ve většině řešených případů i bezprostředním výchovným účinkem na pachatele. Jedná se o způsob projednávání, charakteristický především pro méně závažné přestupky. Proto jej ani nelze po obsahové stránce posuzovat s rigidní přísností (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012 sp. zn. 7 As 94/2012). S ohledem na uvedené soud zhodnotil obsah žalobcem namítaného příkazového bloku, jakož i dalších příkazových bloků, jejichž ověřené fotokopie jsou založeny ve správním spise.
14. Co se týče sporného podpisu na příkazovém bloku č. K 4052809 ze dne 31. 5. 2022, je z něj patrné, že podpis žalobce obsahuje, a to mezi podpisem úřední osoby a otiskem úředního razítka, v kolonce „podpis obviněného“. Žalobce byl ztotožněn svým jménem, příjmením, datem narození, adresou bydliště, řidičským a občanským průkazem. Co se týče zbylých příkazových bloků žalobce založených ve spise (příkazový blok ze dne 5. 4. 2023, č. J 0092706, ze dne 14. 2. 2024, č. J 0093440 a ze dne 18. 9. 2023, č. B 0034973), je situace zcela shodná. Žalobce se sice na některých příkazových blocích podepsal i křestním jménem, nicméně podpisy se formou písma zcela shodují. Obdobné podpisy na všech příkazových blocích potvrzují, že se jedná o jeho podpis. Krajský soud proto nemá pochybnost o tom, že žalobce příkazový blok podepsal. Žalobcova námitka k podpisu je velmi obecného charakteru, neobsahuje žádná konkrétní tvrzení k tomu, že by se snad žalobce v době spáchání přestupku nacházel na jiném místě, či že by mu byl např. odcizen řidičský průkaz (na základě něhož byl přestupce identifikován). Na základě osamocené obecné tvrzení, že podpis není jeho, nelze učinit jiný závěr než, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, když takovému tvrzení neuvěřily. Žalobní námitka není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje

15. Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému v soudním řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, rozhodl soud tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 18. prosince 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje